

حرف مردم

ستون «حرف مردم» انعکاس دهنده صادق
حرف‌های شماست.

چرا سازمان تامین اجتماعی برای پرداخت هزینه وسایل پزشکی، بیمه شده را مجبور می کند شماره حساب در بانک رفاه باز کند؟ چرا مردم را اذیت می کنند؟ مگر از تعدد حساب های بانکی در ایران خبر ندارند؟

باید همه این رمز را بفهمیم که وحدت کلمه، رمز پیروزی است و این رمز پیروزی را از دست ندهیم و خدای نخواسته، شیاطین بین صفوف شماتفرقه نیندازند.

به جوانان نابغه و نخبه این کشور اعتماد کنید
ما می توانیم بر هر مشکلی پیروز شویم. به جوانان
دانشمندان کشور ایمان داشته باشیم و از هر گونه
یأس و ناامیدی در کشور پرهیز کنیم اگر آن ها
توانسته اند ما هم می توانیم فقط با کمی تلاش و
امید و از همه مهم تر ایمان.

همه ما روزی در پیشگاه خداوند بزرگ حاضر شده و پاسخگوی کارهایمان خواهیم بود. زندگی این جهان زود گذر است و نباید فریبش را خورد.

در سایه کم کاری مادر بخش فرهنگ و نمایش و سرگرمی طرح بخش، جای تعجب نیست که دشمن یکی پس از دیگری خاکریزهای فرهنگی روداره فتح می کند، حتی بعد از ۵۰ سال هنوز یک شخصیت موجه و رنوتونستن القو قرار بدو از طریق اون شخصیت فرهنگ سازی کنن.

بالاخره نفهمیدیم! اما مهر مدرسه‌ها باز همیشه، ناامیسه، عضو کمیسیون میگه: ابا! با آموزش و پرورش میگه مثل هر سال ابا مهر، کدوم در سه؟

هزینه بالای خدمات دندان پزشکی از قبیل ایمپلنت و عصب کشی و... طبقات متوسط و ضعیف جامعه را با مشکل مواجه کرده. حتی کشیدن دندان در مراکز خصوصی هم هزینه بالایی دار. و این حساب باید از مقوله بهداشت دهان و دندان خداحافظی کرد.

پزشکیان درگفت و گوی تلفنی با
رئیس دفتر سیاسی جنبش حماس:

فلسطین هرگز از اولویت ایران خارج نخواهد شد

مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری اسلامی ایران، در گفت‌وگوی تلفنی با آقای خلیل الحیه رئیس دفتر سیاسی جنبش مقاومت اسلامی فلسطین (حماس) ضمن تبریک انتصاب وی به این مسئولیت، ابراز امیدواری کرد که پذیرش این مسئولیت، با توفیق الهی، منشأ خدمت به ملت فلسطین و مردم مقاوم غزه و زمینه‌ساز عزت و سربلندی هر چه بیشتر آنان باشد. رئیس‌جمهور در ادامه با گر امیدداشت یاد و خاطره شهدای فلسطین، به‌ویژه در ایام سالگرد شهادت اسماعیل هنیه، این ضایعه را تسلیت گفت و با اشاره به شهادت وی در جریان سفر به جمهوری اسلامی ایران، این اقدام را حیاتی نامزداند. از سوی رژیم صهیونیستی توصیف کرد. پزشکیان با تجلیل از صبر، استقامت و مقاومت مردم فلسطین در برابر جنایات رژیم صهیونیستی، تأکید کرد که قلب و روح ملت و مسئولان جمهوری اسلامی ایران همواره در کنار مردم مظلوم فلسطین است و جمهوری اسلامی ایران تا حد ممکن از ملت فلسطین حمایت و پشتیبانی خواهد کرد. رئیس‌جمهور همچنین از نقش و مدیریت خلیل الحیه در ایجاد هماهنگی میان گروه‌های فلسطینی قدردانی کرد و گفت: جمهوری اسلامی ایران از هر تدبیر، ابتکار و تصمیمی که رهبران فلسطینی در روند مذاکرات اتخاذ کنند، حمایت خواهد کرد. رئیس‌جمهور با اشاره به تجاوزات اخیر رژیم صهیونیستی و آمریکا علیه خاک جمهوری اسلامی ایران و شرایط منطقه، تصریح کرد: با وجود این مشکلات، مسئله فلسطین همچنان جایگاه محوری خود را در سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران حفظ کرده و از نگاه مسئولان، سیاست‌گذاران و رهبر جمهوری اسلامی ایران دور نمانده است و همچنان مسئله نخست جهان اسلام به‌شمار می‌رود. پزشکیان ضمن آرزوی سلامت، عزت و پیروزی برای ملت فلسطین، بر تداوم حمایت جمهوری اسلامی ایران از مردم فلسطین تأکید کرد و اظهار داشت: ایران از هیچ تلاشی برای کمک به ملت فلسطین دریغ نخواهد کرد. رئیس‌جمهور همچنین خواستار تقویت وحدت، انسجام و همگرایی میان کشورهای اسلامی برای دفاع از منافع امت اسلامی شد.

پزشکیان در بخش دیگری از این گفت‌وگو، با درخواست ابلاغ سلام خود به سایر مجاهدان و مسئولان فلسطینی، اظهار کرد: وحدت و همبستگی کشورهای اسلامی می‌تواند زمینه غلبه حق بر باطل را فراهم کند.

**پزشکیان: شخصیت آیتا... سید مجتبی خامنه‌ای
استثنایی است**

استثنای است

باید یُسْت‌ها را به افراد شایسته بدهیم نه به هم‌جناحی‌های خودمان

تمام دنیا حساب کتاب دارد. پس تو چرا این کار را می کنی؟ ما در حال انجام همین کارها هستیم. اگر همین آیاتی را که برای مرده‌های ما خوانیم، در عمل و اجرا به کار می‌بستیم، مشکلی نداشتیم.

همه باید حضور داشته باشند؛ اما بر اساس لیاقت
توانمندی و عرضه شان، نه بر اساس حزب، جناح
دسته و نگرششان. این همان چیزی است که باید
به آن توجه کنیم.

کند، تجربه نکنند. آنان می‌خواستند جامعه ما را هم‌بهریزند، اما این اتفاق رخ نداد و کشور تا امروز با قدرت اداره شده است.

و خانه برخی دیگر بسیار کوچک بود. در آریایی قابل توجهی نداشتند. همین شیوه زندگی، نشانه صداقت و ذکاوت آن‌هاست؛ انسان‌هایی که در آن جایگاه‌ها قرار داشتند، اما خود و خانواده‌شان مانند مردم عادی زندگی می‌کردند.

■ اکنون و جو‌رودر جدید و عزیزمان نقطه قوت بسیار بزرگی را به ماست تا بتوانیم این مسیر ادامه دهیم، هر چند ارتباط با ایشان اکنون بسیار هم‌راهِی، همدلی و هم‌صدایی کرد.

دشوار است. در همین موضوعی که مطرح شد پیامی از ایشان منتشر شد که «علی‌الاصول موافق نبودم»، اما در نهایت اجازه دادند این روند شکل بگیرد. عده‌ای که به دنبال تفرقه و زنده کردن شکاف‌ها بودند و می‌خواستند به اهداف حزبی خود برسند، این موضوع را بزرگ کردند؛ در حالی که سخن ایشان کاملاً درست بود. ایشان دیدگاهی داشتند و پس از جمع‌بندی‌ای که در همان شور انجام شد، گزارش‌ها به خدمتشان ارائه شد. فرمودند اگر سه چهارم آرا را به دست آورد، من می‌پذیرم. این تصمیم به جای سه چهارم، رأی ۱۲ نفر از ۱۳ نفر را به دست آورد و ایشان نیز پذیرفتند. این یعنی نظر کارشناسی را پذیرفتند و بر اساس نظر کارشناسی تصمیم گرفتند. اما همین موضوعی که خواننده ما از من گیر کند.

بهنانه‌ای در اختیار عده‌ای قرار گرفت تا شاکف ایجاد کنند و سخنانی بگویند که نه منصفانه بود و نه صادقانه. تلاش کردند مسئله را به گونه‌ای جلوم دهند که دیگران چنین و چنان اند. انصاف هم چیز

جهان عرب درباره سیاست خارجی ایران چه نظری دارد؟

هم حامی، هم نگران از ایران!

است، اما این به معنای پذیرش نقش منطقه‌ای ایران نیست. نگرانی‌ها درباره تهدیدات ایران همچنان در سطح بالایی باقی مانده است. در ۵ کشور از ۷ کشور بررسی شده، حداقل ۶۰ درصد پاسخ‌دهندگان نفوذ سیاسی ایران در منطقه را یک «تهدید حیاتی» دانستند و در ۲ کشور باقی مانده، ۴۰ درصد این نظر را داشتند. در مورد برنامه هسته‌ای ایران نیز در همه ۷ کشور اکثریت آن را یک «تهدید حیاتی» دانستند که بالاترین میزان در سوریه با ۸۵ درصد، مصر با ۷۵ درصد و اردن با ۷۳ درصد ثبت شده است.

دوم، فراتر از مذهب، این تغییرات که محدود به کشور های شیعه نیست و در جوامع اکثریت سنی نیز رخ داده است، نشان می دهد که قضاوت ها در باره سیاست ها در قبال غزه بر هویت مذهبی غلبه کرده است.

سوم، تضاد در نگرش‌ها که به رغم افزایش حمایت از سیاست خارجی، نگرانی عمیق درباره برنامه هسته‌ای و نفوذ منطقه‌ای ایران همچنان پابرجاست و نشان می‌دهد که مردم بین ایران به عنوان تهدید بالقوه و مسئله غزه به عنوان یک بی‌عدالتی برتر تمایز نسبی می‌شوند. این یافته‌ها می‌تواند پیامدهای مهمی برای سیاست‌گذاری منطقه‌ای تحلیل روابط بین الملل در خاور میانه داشته باشد.

حسین، نیا - بر اساس جدیدترین داده‌های موج

نهم پروژه بارومتر عربی که در سال ۲۰۲۵ جمع‌آوری شده، افکار عمومی در منطقه خاور میانه و شمال آفریقا دستخوش تحولات اساسی شده است. این نظر سنجی که در چندین کشور عربی انجام شده، نشان می‌دهد که حمایت از سیاست خارجی ایران در برخی کشورها به طور قابل توجهی افزایش یافته است. به عنوان مثال، حمایت از سیاست خارجی رهبر ایران در فلسطین و عراق ۲۰ درصد افزایش یافته که این رقم برای دوره پس از ۲۰۲۵ ثبت شده است. این افزایش همزمان با جنگ غزه و با وجود نگرانی‌های گسترده از برنامه هسته‌ای ایران رخ داده است که نشان از پیچیدگی نگرش‌ها دارد. یکی از جالب‌ترین یافته‌ها، افزایش محبوبیت ایران در کشورهای اکثریت سنی نشین مانند موریتانی، تونس، فلسطین و مراکش است. بر اساس این نظر سنجی، دلیل اصلی این محبوبیت، حمایت آشکار ایران از آرمان فلسطین، جریان جنگ غزه بوده است. با این حال، این تغییرات یکپارچه نبوده و در کشورهایی مانند لبنان و اردن افزایش قابل توجهی مشاهده نشده است.

این موضوع نشان می‌دهد که گزاره فلسطینی تباری اردنی‌ها تأثیر چندانی در افزایش حمایت از ایران نداشته است. در خصوص اردن، آمار دقیق تری وجود دارد که نشان می‌دهد ۵۲ درصد از اردنی‌ها نفوذ سیاسی ایران در منطقه را یک تهدید جدی برای امنیت ملی خود می‌دانند.

در نظر سنجی دیگری از اردنی‌ها پرسیده شد که در صورت درگیری بین ایران و اسرائیل، از کدام طرف حمایت می‌کنند که ۵۷.۷ درصد از مردم گفتند که از هیچ کدام حمایت نمی‌کنند و تنها ۳۵.۶ درصد تمایل به حمایت از ایران داشتند. این موضوع نشان می‌دهد که احساسات ضداسرائیلی در اردن قوی

یادداشت روز

محمد بهبودی نیا
info@khorasannews.com

مسئله عدالت است نه وام

«خیلی‌ها من را می‌شناسند. امروز پنج کتاب منتشر کرده‌ام و سال‌هاست در انجمن‌های ادبی، به‌عنوان شاعری شناخته‌شده، شعر خوانده‌ام و با آن‌ها زندگی کرده‌ام. باور کنیگذار کار دیده‌ام استخوان‌پز سیده بود، هیچ‌وقت برای گرفتن وام به جایی رومنی‌زم، اما در آن جاست که چند روز پیش به صندوق اعتباری هنر رفتم و حدود یک ساعت طول کشید تا ثابت کنم این همه کتاب منتشر کرده‌ام، اما دوستانی که آن‌جا هستند قبول نکردند که هنرمند هستم. این کتاب عمر تراپای هنر بگذاری، آخرش هم برای آن ثابت کرد که هنرمند، بابا، یار و آن چانه‌بزم.»

این هادر ددل یکی از شاعران شناخته شده کشور است؛ روایتی له احتمالا فقط متعلق به او نیست. یکی از اهالی موسیقی هم گلایه های رادر این باره مطرح می کرد که شبیه همین صحبت با بود. شاید اگر بای صحبت نویسندگان، مترجمان، روزنامه نگاران، خوشنویسان، اهالی موسیقی و بسیاری از هنرمندان دیگر بنشینیم، هر کدام نسخه دیگری از همین قصه را تعریف کنند. صندوق اعتباری هنر، قرار بود تکیه گاه اهالی فرهنگ و هنر باشد، اما این روزها گلایه های فراوانی از نوع عملکردش به گوش می رسد. البته هیچ کس منکر خدمات صندوق اعتباری هنر نیست. بیمه، خدمات درمانی و برخی حمایت های این صندوق، در مواردی برای بخشی از جامعه فرهنگ و هنر گه گشا بوده است. مسئله اما از جایی شروع می شود که اگر خدمات به همه هنرمندانی تعلی می گیرد که دارای سابقه فعالیت معتبر هستند، چرا این گلایه ها همچنان وجود دارد؟ دست امعبارها شفاف نیست؟ هنرمندی وام می گیرد، هنرمند دیگری با سابقه ای بیشتر، دست خالی می گردد. یکی بدون در دسر از تسهیلات استفاده می کند و دیگری باید ساعت ها بر بنی داناتابت کند که سال ها عمرش را واقعاً صرف هنر و هنر این کشور کرده است. کار که به این جامه رسد، مسئله عدالت است نه وام.

هنرمند وقتی احساس کند نتیجه مراجعه اش به روابط، سلیقه یا برداشت های حزبی، گروهی و یا شخصی گره خورده، طبیعی است که به جای احساس حمایت، احساس تبعیض کند.

حق هر متقاضی است که بداند بر اساس چه شاخصی پذیرفته یا رد شده است و اگر اعتراضی دارد، مسیر مشخص و مستقل برای رسیدگی به آن وجود داشته باشد.

شاید وقت آن رسیده باشد مدیران صندوق، پیش از انتشار آمار تعداد وام‌های پرداختی، به بررسی سببی ساده پاسخ دهند؛ چند هنرمند، با وجود داشتن همه شرایط، پشت همان جاده‌ای که قرار بود امیدشان باشد، احساسی کرده‌اند باید دوباره ثابت کنند که هنرمندند؟ اصلاً چند هنرمند از وجود این صندوق باخبرند؟

بگذریم. شآن هنرمندان بالاتر از پرداختن به این موضوعات است. شاید نباید در این یادداشت به توضیح و اباحت در نوع برخورد با هنرمندان می‌پرداختم.

بغداد برای عبور از بحران مالی آخرین راهکار را نیز اجرایی کرد

چوب حراج به ۱۰۰۰ کاخ صدام

گروه بین الملل: به نظر می‌رسد فروش دارایی‌های دولتی به یکی از گزینه‌های اصلی دولت عراق برای خروج از بحران مالی تبدیل شده است. برآورد هائشان می‌دهد دولت عراق مالک حدود ۲۰۰ هزار ملک و دارایی است که نزدیک به هزار کاخ و مجموعه حکومتی به جامانده از دوران حکومت صدام حسین را نیز شامل می‌شود. محافل سیاسی عراق معتقدند تبدیل بخشی از این دارایی‌ها به نقدینگی می‌تواند منابع مالی لازم را به منظور پرداخت حقوق کارکنان دولت برای بیش از یک سال تأمین کند؛ طرحی که نخستین بار در سال‌های گذشته مطرح شده بود اما اکنون، تحت فشار بحران مالی، دوباره در دستور کار قرار گرفته است. با این حال، چالش اصلی پیش روی علی‌الزیدی، نخست‌وزیر عراق، تنها این نیست که دولت چه میزان از دارایی در اختیار دارد، بلکه بر شیوه اجرای مهم‌تری نیز مطرح است: چه مقدار از این املاک همچنان در کنترل دولت می‌ماند؟ و چنانچه این اختیار فروش آن‌ها را دارد؟ و این دارایی‌ها با چه قیمتی قرار است واگذار شوند؟ در همین حال، رقبای سیاسی الزیدی نیز در انتظار لغزش قرائی دولت او هستند. در محافل سیاسی عراق سناریویی در حال مطرح شدن است که بر اساس آن، احتمال دارد نخست‌وزیر پائیان سال از سمت خود کناره‌گیری کند و کشور به سمت برگزاری انتخابات زودهنگام حرکت کند؛ سناریویی که منتقدان آن را ناشی از ناآرامی دولت در مدیریت دوپرونده حساس امنیت و بحران مالی می‌دانند. دولت عراق برای جبران بخشی از کاهش درآمد‌های خود، اخیراً باترکیه توافقی برای تعدیل فعالیت‌ها و لغو نصف کرکوک-جهان امضا کرده است. توافقی که امکان آن را سرگیری صادرات نفت عراق از طریق خاک ترکیه با ظرفیت روزانه ۷۵۰ هزار بشکه را فراهم می‌کند. با این حال، بسیاری از ناظران سیاسی معتقدند این اقدام به‌تنهایی برای عبور از بحران اقتصادی عراق کافی نخواهد بود. بر اساس برآوردهای موجود، دولت عراق ماهانه به حدود ۸ تریلیون دینار برای پرداخت حقوق کارکنان خود نیاز دارد و همین‌ها به‌بانه‌های سطحی می‌توانند موضوع است که حجم آن حدود ۱۰ تریلیون دینار می‌رسد. در بغداد بار دیگر طرح قدیمی فروش اموال و دارایی‌های دولتی برای عبور از بحران مالی مطرح شده است. این طرح فروش بخشی از دارایی‌های دولت را شامل می‌شود: دارایی‌هایی که تعداد آن‌ها حدود ۶۰۰ هزار ملک برآورد شده و نزدیک به هزار کاخ و مجموعه حکومتی متعلق به دوران صدام حسین را نیز در بر می‌گیرد. برآورد هائ از ارزش این املاک را بیش از ۱۵۰ میلیارد دلار تخمین می‌زنند؛ قسمی که در صورت تحقق می‌تواند هزینه پرداخت حقوق کارکنان دولت را برای بیش از یک سال تأمین کند. اما تناقض ماجرا این جاست که دولتی که امروز به دنبال فروش دارایی‌های خود برای تأمین حقوق کارمندان است، هنوز کنترل کامل بر بخش قابل توجهی از همین املاک را در اختیار ندارد. به گفته‌ی عمار المشهدانی، رئیس دیوان نظارت مالی عراق، بیش از ۲۰ هزار ملک دولتی به‌صورت غیرقانونی در تصرف افراد پانتهادهای مختلف قرار دارد. همچنین برخی نمایندگان پارلمان، احزاب سیاسی و جریان‌ها را به تصرف بخش قابل توجهی از املاک دولتی متهم می‌کنند. در مقابل، برخی دیگر از نمایندگان مدعی‌اند که طی سال‌های گذشته حدود ۷۵۰۰ در صدارت‌های دولتی در فرایندی غیر شفاف واگذار یا فروخته شده است. کاشان‌شمار کاخ‌ها و مجموعه‌های ریاست جمهوری ساخته شده در دوران صدام را حدود ۷۰۰ هزار مجموعه برآورد می‌کنند که نزدیک به ۲۰۰ هزار آن‌ها در بغداد قرار دارد.

پس از سال ۲۰۰۳، کاربری این کاخ‌ها تغییر کرد؛ برخی به ساختمان‌های دولتی تبدیل شدند، تعدادی در اختیار احزاب و جریان‌های سیاسی قرار گرفتند و شماری نیز به هر کارگردشگری و تفریحی تغییر کاربری دادند. علاوه بر این، دولت عراق پس از سقوط رژیم بعث، هزاران ملک متعلق به مسئولان و فرماندهان ارشد حکومت سابق، اعضای حزب و اعضای خانواده‌ها و دستگاہ‌ها امینتی را مصادره کرد. در نتیجه، دولت عراق امروز مالک مجموعه عظیمی از املاک و اداری‌هاست؛ تریلی که حدود دهه گذشته هرگز به منبعی پدیدار و سازمان‌یافته برای رد آمده‌های دولت تبدیل شده است.